

AUGLÝSING

um vopnaviðskiptasamning.

Hinn 2. júlí 2013 var aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna afhent fullgildingarskjal Íslands vegna vopnaviðskiptasamningsins sem samþykktur var á allsherjarþingi Sameinuðu þjóðanna í New York 2. apríl 2013 og undirritaður af Íslands hálfu 3. júní 2013. Samningurinn öðlaðist gildi 24. desember 2014 og er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 21. júlí 2021.

F. h. r.
Martin Eyjólfsson.

Anna Jóhannsdóttir.

Fylgiskjal.

VOPNAVIÐSKIPTASAMNINGURINN

Formálsorð.

Aðildarríki samnings þessa,

sem hafa að leiðarljósi tilgang og meginreglur sáttmála Sameinuðu þjóðanna,

sem hafa hugfasta 26. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna þar sem leitast er við að stuðla að því að koma á fót og varðveita heimsfrið og öryggi, þannig að sem minnst af mannafla og fjárhagslegri orku heimsins fari í framleiðslu hergagna,

sem leggja áherslu á nauðsyn þess að koma í veg fyrir og uppræta ólögleg viðskipti með hefðbundin vopn og að koma í veg fyrir afvegaleiðslu þeirra inn á ólöglegan markað eða þangað þar sem endanleg notkun þeirra er óheimil eða þangað þar sem þau lenda í höndum endanlegra notenda án heimildar, m.a. sem gerir kleift að fremja hryðjuverk,

sem viðurkenna lögmæta pólitíska, öryggistengda, efnahagslega og viðskiptalega hagsmuni ríkja viðvíkjandi alþjóðlegum viðskiptum með hefðbundin vopn,

sem áréttta þau fullveldisréttindi sérhvers ríkis að reglusetja og hafa eftirlit með hefðbundnum vopnum einvörðungu innan yfirráðasvæðis síns í samræmi við eigin lög og stjórnskipun,

sem samþykkja að friður og öryggi, þróun og mannréttindi eru þær stoðir sem Sameinuðu þjóðirnar hvíla á og undirstöður sameiginlegs öryggis og viðurkenna jafnframt að þróun, friður og öryggi eru, ásamt mannréttindum, samtvinnuð og efla hvert annað,

sem hafa hugfastar leiðbeiningar afvopnunarnefndar Sameinuðu þjóðanna um tilfærslur vopna landa á milli með skírskotun til ályktunar allsherjarþingsins 46/36H frá 6. desember 1991,

sem gefa gaum framlagi aðgerðaáætlunar Sameinuðu þjóðanna um að koma í veg fyrir, berjast gegn og uppræta ólögleg viðskipti með smá- og léttvopn í allri sinni mynd, einnig bókuninni gegn ólöglegri framleiðslu á og ólöglegri verslun með skotvopn, hluta þeirra og íhluti og skotfæri, sem er viðbót við samning Sameinuðu þjóðanna gegn fjölþjóðlegri, skipulagðri glæpastarfsemi, og alþjóðlegum gerningi sem gerir ríkjum kleift að bera kennsl á og rekja feril ólöglegra smá- og léttvopna, tímanlega og á öruggan hátt,

sem átta sig á þeim afleiðingum sem ólögleg og óregluset viðskipti með hefðbundin vopn hafa fyrir öryggi, í félags- og efnahagslegu tilliti og fyrir mannúðarsjónarmið,

sem hafa í huga að borgarar, einkum konur og börn, eru mikill meirihluti þeirra sem skaðast af völdum vopnaðra átaka og vopnaðs ofbeldis,

sem átta sig einnig á þeim erfiðu viðfangsefnum sem fórnarlömb vopnaðra átaka standa frammi fyrir og þörf þeirra fyrir fullnægjandi umönnun, endurhæfingu og félags- og efnahagslega aðlögun,

sem leggja áherslu á að ekkert í samningi þessum kemur í veg fyrir að ríki viðhaldi og samþykki skilvirkar viðbótarráðstafanir í því skyni að vinna að markmiði og tilgangi samnings þessa,

sem eru minnug lögmætra viðskipta og löglegrar eignar og notkunar á tilteknum hefðbundnum vopnum í tómstunda- og menningarstarfsemi og í íþróttastarfi, þar sem fyrrnefnd viðskipti, eign og notkun eru leyfð og vernduð að lögum,

sem eru og minnug þess hlutverks sem svæðisbundnar stofnanir geta gegnt við að aðstoða aðildarríki, að fram kominni beiðni þar um, við framkvæmd samnings þessa,

sem átta sig á þeim virka þætti sem hið borgaralega samfélag, þ.m.t. frjáls félagasamtök og atvinnulíf, getur átt, af frjálsum vilja, í því að vekja vitund um markmið og tilgang samnings þessa og að stuðla að því að hann megi koma til framkvæmda,

sem eru því samþykkt að reglusetning alþjóðlegra viðskipta með hefðbundin vopn og það að koma í veg fyrir afvegaleiðslu þeirra ætti ekki að trufla alþjóðlegt samstarf og lögmæt viðskipti með hergögn, tækjabúnað og tækni til friðsamlegra nota,

sem leggja áherslu á að æskilegt er að tryggja almenna aðild að samningi þessum,

sem hafa einsett sér að starfa í samræmi við eftirfarandi meginreglur,

Meginreglur.

- órjúfanlegur réttur allra ríkja til sjálfsvarnar, ein sér eða með öðrum ríkjum, eins og viðurkennt er skv. 51. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna,
- lausn milliríkjadeilna á friðsamlegan hátt, þannig að heimsfriði, öryggi og réttvísi sé ekki í hættu stofnað, samanber 3. mgr. 2. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna,
- að ríki varist í milliríkjaskiptum hótanir um valdbeitingu eða beitingu valds gegn landamærahelgi eða stjórnmalasjálftæði nokkurs ríkis eða á neinn annan hátt, sem kemur í bága við markmið Sameinuðu þjóðanna, skv. 4. mgr. 2. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna,
- að ekkert heimili Sameinuðu þjóðunum að skipta sér af málum, sem koma í aðalatriðum undir eigin lögsögu ríkis, skv. 7. mgr. 2. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna,
- að ríki virði og tryggi virðingu fyrir alþjóðlegum mannúðarrétti, meðal annars í samræmi við Genfarsamningana frá 1949, og virði og tryggi virðingu fyrir mannréttindum, meðal annars í samræmi við sáttmála Sameinuðu þjóðanna og almennu mannréttindayfirlýsinguna,
- sú ábyrgð allra ríkja, í samræmi við alþjóðlegar skuldbindingar hvers og eins, að reglusetja alþjóðleg viðskipti með hefðbundin vopn með skilvirkum hætti og að koma í veg fyrir afvegaleiðslu þeirra; enn fremur sú frumskylda allra ríkja að setja á stofn og beita sínum eigin eftirlitskerfum,
- virðing fyrir þeim lögmætu hagsmunum ríkja að afla sér hefðbundinna vopna til þess að nýta rétt sinn til sjálfsvarnar og vegna friðargæsluverkefna; enn fremur að framleiða, flytja út, flytja inn og tilfæra hefðbundin vopn,
- framkvæmd samnings þessa með samræmdum og hlutlægum hætti og án mismununar,

hafa orðið ásátt um eftirfarandi:

1. gr.

Markmið og tilgangur.

Markmiðið með samningi þessum er:

- að setja hæstu mögulegu alþjóðakröfur til reglusetningar eða betrubóta á reglusetningu alþjóðlegra viðskipta með hefðbundin vopn,
- að koma í veg fyrir og uppræta ólögleg viðskipti með hefðbundin vopn og að koma í veg fyrir afvegaleiðslu þeirra,

í því skyni að:

- stuðla að friði, öryggi og stöðugleika á alþjóðlega vísu og innan svæða,
- lina mannlega þjáningu,
- stuðla að samvinnu, gagnsæi og ábyrgri hegðun aðildarríkja í viðskiptum með hefðbundin vopn og vekja með því traust aðildarríkja í millum.

2. gr.

Gildissvið.

1. Samningur þessi skal gilda um öll hefðbundin vopn innan eftirtalinna flokka:
 - a) skriðdrekar,
 - b) brynvarin stríðsfarartæki,

- c) stórskotaliðsbúnaður með mikilli hlaupvídd,
 - d) orrustuflugvélar,
 - e) árásarþylur,
 - f) herskip,
 - g) flugskeyti og flugskeytaskotbúnaður og
 - h) smá- og léttvopn.
2. Að því er samning þennan varðar tekur sú starfsemi sem alþjóðleg viðskipti fela í sér til útflutnings, innflutnings, gegnumferðar, umferingar og miðlunar, hér á eftir vísað til sem „tilfærslu“.
 3. Samningur þessi gildir ekki um flutning aðildarríkis, eða fyrir þess hönd, á hefðbundnum vopnum landa í milli til nota fyrir það, að því tilskildu að hin hefðbundnu vopn séu áfram í eigu þess aðildarríkis.

3. gr.

Skotfæri/skotföng.

Sérhvert aðildarríki skal stofnsetja og viðhalda eigin eftirlitskerfi í því skyni að reglusetja útflutning skotfæra/skotfanga sem skotið er, hafin eru á loft eða send með hefðbundnum vopnum sem 1. mgr. 2. gr. tekur til og beita ákvæðum 6. og 7. gr. áður en útflutningur fyrrnefndra skotfæra/skotfanga er heimilaður.

4. gr.

Hlutar og íhlutir.

Sérhvert aðildarríki skal stofnsetja og viðhalda eigin eftirlitskerfi í því skyni að reglusetja útflutning hluta og íhluta, sé útflutningurinn í þeirri mynd að skapi getu til þess að setja saman þau hefðbundnu vopn sem 1. mgr. 2. gr. tekur til og beita ákvæðum 6. og 7. gr. áður en útflutningur fyrrnefndra hluta/íhluta er heimilaður.

5. gr.

Almenn framkvæmd.

1. Sérhvert aðildarríki skal framkvæma samning þennan með samræmdum og hlutlægum hætti og án mismununar, með þær meginreglur í huga sem vísað er til í honum.
2. Sérhvert aðildarríki skal stofnsetja og viðhalda eigin eftirlitskerfi, m.a. eigin eftirlitslista, í því skyni að hrinda ákvæðum samnings þessa í framkvæmd.
3. Sérhvert aðildarríki er hvatt til þess að beita ákvæðum samnings þessa gagnvart hefðbundnum vopnum í víðasta skilningi. Skilgreiningar ríkja á öllum þeim flokkum sem a- til g-liðir í 1. mgr. 2. gr. taka til skulu ná að minnsta kosti til þeirra lýsinga sem stuðst er við í skrá Sameinuðu þjóðanna yfir hefðbundin vopn á þeim tíma þegar samningur þessi öðlast gildi. Fyrir þann flokk sem h-liður 1. mgr. 2. gr. tekur til skulu skilgreiningar ríkis ná að minnsta kosti til þeirra lýsinga sem stuðst er við í viðeigandi gerningum Sameinuðu þjóðanna á þeim tíma þegar samningur þessi öðlast gildi.
4. Sérhvert aðildarríki skal, eins og landslög þess kveða á um, láta skrifstofunni í té eigin eftirlitslista sem gerir hann öðrum aðildarríkjum aðgengilegan. Aðildarríki eru hvött til þess að gera eftirlitslista sína aðgengilega almenningi.
5. Sérhvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að ákvæði samnings þessa komi til framkvæmda og skal fela lögbæru stjórnvaldi sínu að reka skilvirk og gagnsætt innlent eftirlitskerfi sem stýrir tilfærslu hefðbundinna vopna sem 1. mgr. 2. gr. tekur til og hluta sem 3. og 4. gr. taka til.
6. Sérhvert aðildarríki skal fela einum eða fleiri tengiliðum sínum að annast upplýsingaskipti um mál er varða framkvæmd samnings þessa. Sérhvert aðildarríki skal tilkynna skrifstofunni, sem er stofnsett skv. 18. gr., um innlandan tengilið sinn eða tengiliði og tryggja að upplýsingar séu uppfærðar.

6. gr.

Bönn.

1. Aðildarríki skal ekki heimila neina tilfærslu hefðbundinna vopna sem 1. mgr. 2. gr. tekur til eða hluta sem 3. og 4. gr. taka til, gangi tilfærslan gegn skuldbindingum samkvæmt ráðstöfunum, sem öryggisráð Sameinuðu þjóðanna hefur samþykkt í samræmi við VII. kafla sáttmála Sameinuðu þjóðanna, einkum ráðstöfunum varðandi vopnasölubann.
2. Aðildarríki skal ekki heimila neina tilfærslu hefðbundinna vopna sem 1. mgr. 2. gr. tekur til eða hluta sem 3. og 4. gr. taka til, gangi tilfærslan gegn viðeigandi alþjóðlegum skuldbindingum samkvæmt alþjóðasamningum, sem það á aðild að, einkum þeim sem varða tilfærslu á eða ólöglega verslun með hefðbundin vopn.
3. Aðildarríki skal ekki heimila neina tilfærslu hefðbundinna vopna sem 1. mgr. 2. gr. tekur til eða hluta sem 3. og 4. gr. taka til, hafi það vitneskju, þegar leyfi er veitt, þess efnis að vopnin eða hlutirnir myndu verða notaðir til þess að fremja þjóðarmorð, glæpi gegn mannkyni, alvarleg brot á Genfarsamningunum frá 1949, gera árásir sem beinast gegn borgaralegum skotmörkum eða borgurum sem njóta verndar sem slíkir eða fremja aðra stríðsglæpi eins og þeir eru skilgreindir í alþjóðasamningum sem það á aðild að.

7. gr.

Útflutningur og útflutningsmat.

1. Sé útflutningur ekki bannaður skv. 6. gr. skal sérhvert aðildarríki sem er útflutningsríki, áður en heimild er veitt fyrir útflutningi hefðbundinna vopna sem 1. mgr. 2. gr. tekur til eða hluta sem 3. og 4. gr. taka til, innan lögsögu sinnar og í samræmi við eigin eftirlitskerfi sitt og á hlutlægan og gagnsæjan hátt, að teknu tilliti til viðeigandi þátta, m.a. upplýsinga sem innflutningsríkið lætur í té skv. 1. mgr. 8. gr., meta líkur á því að fyrrnefnd hefðbundin vopn eða hlutir:
 - a) myndu stuðla að því að grafa undan friði og öryggi,
 - b) gætu nýst til þess að:
 - i. fremja eða ýta undir alvarlegt brot á alþjóðlegum mannúðarrétti,
 - ii. fremja eða ýta undir alvarlegt brot á alþjóðlegum mannréttindalögum,
 - iii. fremja eða ýta undir verk sem felur í sér brot samkvæmt alþjóðasamningum eða bókunum sem varða hryðjuverkastarfsemi og aðildarríkið, sem er útflutningsríkið, er aðili að eða
 - iv. fremja eða ýta undir verk sem felur í sér brot samkvæmt alþjóðasamningum eða bókunum sem varða fjölþjóðlega, skipulagða glæpastarfsemi og aðildarríkið, sem er útflutningsríkið, er aðili að.
2. Aðildarríki, sem er útflutningsríki, skal og kanna hvort til séu ráðstafanir sem unnt er að grípa til í því skyni að draga úr áhættu sem er greind í a- eða b-lið 1. mgr., t.d. traustvekjandi aðgerðir eða áætlanir sem útflutnings- og innflutningsríkið vinna að í sameiningu og samþykkja bæði.
3. Komist aðildarríkið, sem er útflutningsríkið, að því, að afstöðnu fyrrnefndu mati og könnun þess hvor unnt sé að gera ráðstafanir til þess að draga úr áhættu, að stórfelld hætta sé á einhverjum þeim neikvæðu afleiðingum er um getur í 1. mgr. skal það ekki heimila útflutning.
4. Það aðildarríki sem er útflutningsríkið skal, þegar fyrrnefnt mat fer fram, taka tillit til hættu á að hin hefðbundnu vopn sem 1. mgr. 2. gr. tekur til eða þeir hlutir sem 3. og 4. gr. taka til verði notuð til þess að fremja eða ýta undir alvarleg kynbundin ofbeldisverk eða alvarleg ofbeldisverk gegn konum og börnum.
5. Sérhvert aðildarríki skal gera ráðstafanir til þess að tryggja að öll leyfi fyrir útflutningi hefðbundinna vopna sem 1. mgr. 2. gr. tekur til eða hluta sem 3. og 4. gr. taka til séu ítarleg og gefin út áður en útflutningur á sér stað.
6. Sérhvert aðildarríki skal, að fram kominni beiðni þar um, gera viðeigandi upplýsingar um það leyfi sem um ræðir aðgengilegar viðkomandi innflutningsríki og þeim aðildarríkjum þar sem gegnumferð eða umfering fer fram, samanber þó landslög, verklagsreglur eða stefnu fyrstnefnda aðildarríkisins.
7. Fáí aðildarríki, sem er útflutningsríkið, í hendur nýjar upplýsingar, sem skipta máli, eftir að leyfi hefur verið veitt, er það hvatt til þess að endurmeta leyfið, að höfðu samráði, ef við á, við innflutningsríkið.

8. gr.

Innflutningur.

1. Sérhvert aðildarríki, sem er innflutningsríkið, skal gera ráðstafanir til þess að tryggja að viðeigandi upplýsingar, sem skipta máli, séu látnar aðildarríkinu, sem er útflutningsríkið, í té, að fram kominni beiðni þar um og eins og landslög þess fyrrnefnda kveða á um, í því skyni að aðstoða aðildarríkið, sem er útflutningsríkið, við innlent útflutningsmat sitt skv. 7. gr. Fyrirnefndar ráðstafanir geta falist í staðfestingu um endanleg not eða endanlegan notanda.
2. Sérhvert aðildarríki, sem er innflutningsríkið, skal gera ráðstafanir sem munu gera því kleift að reglusetja, ef nauðsyn krefur, innflutning innan lögsögu þess á hefðbundnum vopnum sem 1. mgr. 2. gr. tekur til. Slíkar ráðstafanir geta náð til innflutningskerfa.
3. Sérhvert aðildarríki, sem er innflutningsríkið, getur beið aðildarríkið, sem er útflutningsríkið, um upplýsingar um útflutningsleyfi, sem bíða afgreiðslu eða hafa verið veitt, sé aðildarríkið, sem er innflutningsríkið, lokaákvörðunarstaður.

9. gr.

Gegnumferð eða umferming.

Sérhvert aðildarríki skal gera viðeigandi ráðstafanir til þess að reglusetja, sé það nauðsynlegt og gerlegt, gegnumferð eða umfermingu innan lögsögu sinnar á hefðbundnum vopnum, sem 1. mgr. 2. gr. tekur til, um eða á yfirráðasvæði sínu samkvæmt þeim reglum þjóðaréttar sem við eiga.

10. gr.

Miðlun.

Sérhvert aðildarríki skal gera ráðstafanir, samkvæmt landslögum sínum, til þess að reglusetja miðlun sem fer fram innan lögsögu þess og varðar hefðbundin vopn sem 1. mgr. 2. gr. tekur til. Fyrirnefndar ráðstafanir geta falið í sér kröfu um að miðlarar skrái sig eða fái skriflegt leyfi áður en þeir hefja miðlun.

11. gr.

Afvegaleiðsla.

1. Sérhvert aðildarríki, sem kemur að tilfærslu hefðbundinna vopna sem 1. mgr. 2. gr. tekur til, skal gera ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir afvegaleiðslu þeirra.
2. Það aðildarríki sem er útflutningsríkið skal leitast við að koma í veg fyrir afvegaleiðslu tilfærðra hefðbundinna vopna, sem 1. mgr. 2. gr. tekur til, með því að beita eigin eftirlitskerfi, sem er stofnsett skv. 2. mgr. 5. gr., og með því að meta hættu á afvegaleiðslu útflutnings og hugleiða að innleiða ráðstafanir til að draga úr hættu, t.d. traustvekjandi aðgerðir eða áætlanir sem útflutnings- og innflutningsríkið vinna að í sameiningu eða samþykka bæði. Aðrar forvarnir geta falist í því, eftir því sem við á: að gera könnun á þeim aðilum sem koma að útflutningnum, gera kröfu um viðbótarskrásetningu, vottorð eða tryggingar, að heimila ekki útflutninginn eða að gera aðrar viðeigandi ráðstafanir.
3. Aðildarríki, þar sem innflutningur, tilfærsla, umferming og útflutningur fer fram, skulu skiptast á upplýsingum, eins og landslög þeirra kveða á um og þar sem það er nauðsynlegt og gerlegt, í því skyni að draga úr hættu á afvegaleiðslu tilfærðra hefðbundinna vopna sem 1. mgr. 2. gr. tekur til.
4. Merki aðildarríki afvegaleiðslu tilfærðra hefðbundinna vopna, sem 1. mgr. 2. gr. tekur til, skal það gera viðeigandi ráðstafanir, eins og landslög þess kveða á um og samkvæmt reglum þjóðaréttar, til þess að takast á við slíka afvegaleiðslu. Ráðstafanir þessar kunna að felast í því að gera aðildarríkjum, sem málið kann að varða, viðvart, kanna sendingar fyrrnefndra hefðbundinna vopna, sem 1. mgr. 2. gr. tekur til, þ.e. sendingar sem hafa farið af leið, og gera ráðstafanir til þess að fylgja málinu eftir með rannsókn og framfylgd laga.
5. Til þess að aðildarríki megi betur átta sig á og koma í veg fyrir afvegaleiðslu tilfærðra hefðbundinna vopna, sem 1. mgr. 2. gr. tekur til, eru þau hvött til þess að skiptast á viðeigandi upplýsingum um árangursríkar ráðstafanir gegn afvegaleiðslu. Þessar upplýsingar geta verið upplýsingar um ólöglega stafsemi, m.a. spillingu, leiðir ólöglegar verslunar landa í milli, ólöglega miðlara,

upptök ólöglegar birgjastarfsemi, aðferðir við að leyna, sameiginlega sendingar- eða ákvörðunarstaði sem skipulagðir hópar, sem stunda afvegaleiðslu, nota.

6. Aðildarríki eru hvött til þess að tilkynna öðrum aðildarríkjum, fyrir milligöngu skrifstofunnar, um ráðstafanir sem gripið er til í því skyni að koma í veg fyrir að tilfærð, hefðbundin vopn, sem 1. mgr. 2. gr. tekur til, fari af leið.

12. gr.

Skráning.

1. Sérhvert aðildarríki skal halda eigin skrár, í samræmi við landslög sín og reglur, um útgáfu útflutningsleyfa vegna hefðbundinna vopna, sem 1. mgr. 2. gr. tekur til, eða um raunútflutning þeirra.
2. Sérhvert aðildarríki er hvatt til þess að halda skrár um hefðbundin vopn sem 1. mgr. 2. gr. tekur til og tilfærð eru inn á yfirráðasvæði þess sem lokaákvörðunarstað eða sem heimilað er að flutt séu inn á landsvæði í lögsögu þess vegna gegnumferðar eða umfermingar.
3. Sérhvert aðildarríki er hvatt til þess að tilgreina í fyrrnefndum skrám: magn, verðgildi, tegund/gerð, heimilaðar tilfærslur hefðbundinna vopna, sem 1. mgr. 2. gr. tekur til, milli landa, hefðbundin vopn sem eru tilfærð í raun, upplýsingar um útflutningsríki, innflutningsríki, gegnumferðar- og umfermingarríki og hverjir endanlegir notendur eru, eftir því sem við á.
4. Skrár skulu geymdar í að minnsta kosti tíu ár.

13. gr.

Skýrslugjöf.

1. Sérhvert aðildarríki skal, á fyrsta ári eftir að samningur þessi tekur gildi fyrir það og skv. 22. gr., afhenda skrifstofunni frumskýrslu um þær ráðstafanir sem hafa verið gerðar samningi þessum til framkvæmdar, þ.m.t. landslög, eftirlitslista þess og aðrar reglugerðir og stjórnáráðstafanir. Sérhvert aðildarríki skal gefa skrifstofunni skýrslu um allar nýjar ráðstafanir, sem eru gerðar samningi þessum til framkvæmdar, þegar það á við. Skrifstofan skal gera skýrslur aðildarríkjunum aðgengilegar og dreifa þeim til þeirra.
2. Aðildarríki eru hvött til þess að láta öðrum aðildarríkjum í té, fyrir milligöngu skrifstofunnar, upplýsingar um ráðstafanir, sem hafa verið gerðar og reynst árangursríkar, þegar koma skal í veg fyrir afvegaleiðslu tilfærðra hefðbundinna vopna sem 1. mgr. 2. gr. tekur til.
3. Sérhvert aðildarríki skal senda skrifstofunni skýrslu, eigi síðar en 31. maí ár hvert, fyrir næstliðið almanaksár, um heimilaðan eða raunverulegan útflutning eða innflutning hefðbundinna vopna sem 1. mgr. 2. gr. tekur til. Skrifstofan skal gera skýrslur aðildarríkjunum aðgengilegar og dreifa þeim til þeirra. Skýrsla send skrifstofunni getur innihaldið sömu upplýsingar og hlutaðeigandi aðildarríki sendir viðkomandi grunndeildum Sameinuðu þjóðanna, þ.m.t. skrá Sameinuðu þjóðanna yfir hefðbundin vopn. Heimilt er að sleppa upplýsingum í skýrslugjöf sem varða viðskiptaleyndarmál eða þjóðaröryggi.

14. gr.

Framfylgd.

Sérhvert aðildarríki skal gera viðeigandi ráðstafanir til þess að framfylgja lögum sínum og reglugerðum sem innleiða ákvæði samnings þessa.

15. gr.

Alþjóðlegt samstarf.

1. Aðildarríkin skulu vinna saman innbyrðis, í samræmi við öryggishagsmuni og landslög hvers og eins, að því að hrinda ákvæðum samnings þessa í framkvæmd með skilvirkum hætti.
2. Aðildarríkin eru hvött til þess að greiða fyrir alþjóðlegri samvinnu, m.a. með því að skiptast á upplýsingum um sameiginleg hagsmunamál viðvíkjandi framkvæmd og beitingu samnings þessa í samræmi við öryggishagsmuni og landslög hvers og eins.
3. Aðildarríkin eru hvött til þess að efna til samráðs um sameiginleg hagsmunamál og deila upplýsingum, eftir því sem við á, í því skyni að styðja við framkvæmd samnings þessa.

4. Aðildarríkin eru hvött til þess að vinna saman, í samræmi við landslög sín, í því skyni að aðstoða við beitingu ákvæða samnings þessa innanlands, m.a. með því að deila upplýsingum um ólöglega starfsemi og gerendur og til þess að koma megi í veg fyrir og stöðva afvegaleiðslu hefðbundinna vopna sem 1. mgr. 2. gr. tekur til.
5. Aðildarríkin skulu, þegar samhugur er um það og í samræmi við landslög sín, veita hvert öðru alla þá aðstoð sem frekast er unnt að veita við rannsókn, saksókn og dómsmeðferð í tengslum við brot gegn ráðstöfunum viðkomandi ríkis sem komið er á samkvæmt samningi þessum.
6. Aðildarríkin eru hvött til þess að gera ráðstafanir innanlands og vinna saman innbyrðis að því að koma í veg fyrir að tilfærsla hefðbundinna vopna, sem 1. mgr. 2. gr. tekur til, verði viðfangsefni spillingariðju.
7. Aðildarríkin eru hvött til þess að skiptast á reynslu og upplýsingum um þá lærdóma sem hægt er að draga af öllum hliðum samnings þessa.

16. gr.

Alþjóðleg aðstoð.

1. Við framkvæmd samnings þessa getur sérhvert aðildarríki leitað eftir aðstoð, þ.m.t. lagalegri aðstoð eða aðstoð við lagasetningu, aðstoð við uppbyggingu færni stofnana og tæknilegri, efnislegri eða fjárhagslegri aðstoð. Fyrirnefnd aðstoð getur m.a. varðað umsýslu birgða, afvopnun, heimsendingu hers og enduraðlögun, fyrirmyndir að löggjöf og skilvirka verkferla við framkvæmd. Sérhvert aðildarríki, sem er í aðstöðu til þess, skal veita slíka aðstoð að fram kominni beiðni þar um.
2. Sérhvert aðildarríki getur farið fram á, boðið eða þegið aðstoð, meðal annars fyrir milligöngu Sameinuðu þjóðanna, alþjóðlegra eða svæðisbundinna stofnana, undirsvæðisstofnana eða innlendra stofnana eða frjálsra félagasamtaka eða á grundvelli tvíhliða samskipta.
3. Aðildarríkin skulu koma á fót sjóði með frjálsum fjárframlögum til styrktar aðildarríkjum sem þarfnast alþjóðlegrar aðstoðar við framkvæmd samnings þessa og fara fram á slíka aðstoð. Sérhvert aðildarríki er hvatt til þess að leggja fram fé í sjóðinn.

17. gr.

Ráðstefna aðildarríkja.

1. Undirbúningsskrifstofan, sem er stofnsett skv. 18. gr., skal kalla saman ráðstefnu aðildarríkja eigi síðar en einu ári eftir að samningur þessi öðlast gildi og eftir það samkvæmt ákvörðun ráðstefnu aðildarríkjanna.
2. Ráðstefna aðildarríkjanna skal samþykkja starfsreglur sínar samhljóða á fyrsta fundi sínum.
3. Ráðstefna aðildarríkjanna samþykkir fjárhagsreglur sem hún fer eftir og stjórnar jafnframt fjármögnun þeirra undirstofnana sem hún kann að setja á fót og setur fjárhagsákvæði um starfsemi skrifstofunnar. Hún samþykkir fjárhagsáætlun á hverjum venjulegum ráðstefnufundi sem gildir fyrir fjárhagstímabilið fram að næsta venjulegum fundi hennar.
4. Ráðstefna aðildarríkjanna skal:
 - a) yfirfara framkvæmd samnings þessa, þ.m.t. þróun á sviði hefðbundinna vopna,
 - b) fjalla um og samþykkja tilmæli viðvíkjandi framkvæmd og rekstri samnings þessa, einkum viðvíkjandi því að stuðla að aðild allra ríkja að honum,
 - c) fjalla um breytingar á samningi þessum skv. 20. gr.,
 - d) fjalla um mál sem upp koma vegna túlkunar ákvæða samnings þessa,
 - e) fjalla um og taka ákvörðun um verkefni og fjárhag skrifstofunnar,
 - f) fjalla um stofnsetningu undirstofnana sem kann að vera nauðsynlegt til þess að efla rekstur samnings þessa og
 - g) gegna hverju öðru því hlutverki sem samræmist samningi þessum.
5. Aukafundi ráðstefnu aðildarríkjanna skal halda á öðrum tímum þegar ráðstefna aðildarríkjanna kann að telja það nauðsynlegt eða samkvæmt skriflegri beiðni aðildarríkis, enda njóti beiðnin stuðnings minnst tveggja þriðju aðildarríkjanna.

18. gr.

Skrifstofan.

1. Skrifstofa er hér með stofnuð á grundvelli samnings þessa í því skyni að aðstoða aðildarríkin við skilvirka framkvæmd hans. Fram að fyrsta fundi ráðstefnu aðildarríkjanna mun undirbúnings-skrifstofa gegna því stjórnarsýsluhlutverki sem kveðið er á um í samningi þessum.
2. Skrifstofan skal hafa nægilegu starfslíði á að skipa. Starfslíðið skal ráða yfir nauðsynlegri sérþekkingu þannig að tryggt sé að skrifstofan geti sinnt þeim ábyrgðarstörfum sem er lýst í 3. mgr.
3. Skrifstofan ber ábyrgð gagnvart aðildarríkjum. Skrifstofan, sem að umfangi skal vera í lágmarki, sinnir eftirfarandi ábyrgðarstörfum:
 - a) tekur við, gerir aðgengilegar og dreifir skýrslum, eftir því sem ákvæði samnings þessa veita henni umboð til,
 - b) viðheldur og gerir aðildarríkjunum aðgengilegan lista yfir tengiliði ríkja,
 - c) greiðir fyrir samræmingu boða og beiðna um aðstoð vegna framkvæmdar samningsins og stuðlar að alþjóðlegri samvinnu eins og farið er fram á,
 - d) greiðir fyrir störfum ráðstefnu aðildarríkjanna, m.a. með því að gera ráðstafanir og veita nauðsynlega þjónustu vegna funda samkvæmt samningi þessum og
 - e) vinnur önnur skyldustörf samkvæmt ákvörðun ráðstefnu aðildarríkjanna.

19. gr.

Lausn deilumála.

1. Aðildarríki skulu hafa samráð og vinna saman, með gagnkvæmu samþykki, að því að leysa allar deilur, sem kunna að koma upp þeirra í milli um túlkun eða beitingu samnings þessa, m.a. með samningaviðræðum, milligöngu, sáttumleitunum, dómsmeðferð eða eftir öðrum friðsamlegum leiðum.
2. Aðildarríki geta, með gagnkvæmu samþykki, leitað eftir gerðardómsmeðferð til lausnar deilum sín á milli sem fjalla um mál er varða túlkun eða beitingu samnings þessa.

20. gr.

Breytingar.

1. Sérhvert aðildarríki getur lagt fram tillögu um breytingu á samningi þessum sex árum eftir að hann öðlast gildi. Að þeim tíma liðnum getur ráðstefna aðildarríkja aðeins fjallað um breytingar-tillögur þriðja hvert ár.
2. Sérhverja tillögu um breytingu á samningi þessum skal senda skrifstofunni skriflega, sem aftur dreifir henni til allra aðildarríkja, eigi síðar en 180 dögum fyrir næsta fund ráðstefnu aðildarríkja þar sem heimilt er að fjalla um breytingar, skv. 1. mgr. Fjalla skal um breytingu á næstu ráðstefnu aðildarríkja, þar sem heimilt er að fjalla um breytingar skv. 1. mgr., ef meirihluti aðildarríkja tilkynnir skrifstofunni, eigi síðar en 120 dögum eftir að skrifstofan dreifði breytingunni, að hann sé því fylgjandi að breytingin sé tekin til meðferðar.
3. Aðildarríkin skulu leitast við af fremsta megni að afgreiða hverja breytingu samhljóða. Hafi allar tilraunir til að ná samhljóða ákvörðun reynst árangurslausar og ekkert samkomulag náðst, skal, sem síðasta úrræði, samþykkja breytinguna með atkvæðum tveggja þriðju hluta þeirra aðildarríkja sem eiga fulltrúa sem eru viðstaddir og greiða atkvæði á fundi ráðstefnu aðildarríkjanna. Í þessari grein merkir aðildarríki, sem eiga fulltrúa sem eru viðstaddir og greiða atkvæði, þau aðildarríki sem eiga fulltrúa sem eru viðstaddir og greiða með- eða mótaskvæði. Vörsluaðili tilkynnir öllum aðildarríkjum um hvers konar breytingar sem samþykktar eru.
4. Breyting, sem er samþykkt skv. 3. mgr., öðlast gildi gagnvart hverju aðildarríki, sem hefur afhent staðfestingarskjal sitt fyrir þá breytingu til vörslu, níutíu dögum eftir þann dag þegar meirihluti aðildarríkja, á þeim tíma þegar breytingin var samþykkt, hefur afhent vörsluaðila staðfestingarskjal til vörslu. Eftir það öðlast breytingin gildi gagnvart öðrum aðildarríkjum níutíu dögum eftir þann dag þegar staðfestingarskjöl þeirra fyrir þá breytingu eru afhent til vörslu.

21. gr.

Undirritun, fullgilding, staðfesting, samþykki eða aðild.

1. Samningur þessi skal vera opinn öllum ríkjum til undirritunar í aðalstöðvum Sameinuðu þjóðanna í New York frá 3. júní 2013 þar til hann öðlast gildi.
2. Samningur þessi er með fyrirvara um fullgildinguna, staðfestinguna eða samþykki sérhvers undirritunaríkis.
3. Eftir gildistöku samnings þessa skal hann vera opinn öllum ríkjum til aðildar sem hafa ekki undirritað samninginn.
4. Afhenda ber vörsluaðilanum skjöl um fullgildinguna, staðfestinguna, samþykki eða aðild til vörslu.

22. gr.

Gildistaka.

1. Samningur þessi öðlast gildi níutíu dögum eftir þann dag þegar fimmtugasta skjalið um fullgildinguna, staðfestinguna, samþykki eða aðild er afhent vörsluaðila til vörslu.
2. Að því þau ríki varðar sem afhenda skjöl sín um fullgildinguna, staðfestinguna, samþykki eða aðild eftir að samningur þessi öðlast gildi skal samningur þessi öðlast gildi gagnvart þeim ríkjum níutíu dögum eftir þann dag þegar skjöl þeirra um fullgildinguna, staðfestinguna, samþykki eða aðild eru afhent til vörslu.

23. gr.

Beiting til bráðabirgða.

Sérhverju ríki er heimilt, samhliða undirritun eða afhendingu skjals um fullgildinguna, staðfestinguna, samþykki eða aðild þess, að lýsa því yfir að það muni beita ákvæðum 6. gr. og 7. gr. til bráðabirgða meðan þess er beðið að samningur þessi öðlist gildi gagnvart því.

24. gr.

Gildistími og úrsögn.

1. Gildistími samnings þessa er ótakmarkaður.
2. Sérhvert aðildarríki skal, í krafti fullveldis síns, eiga rétt á að segja sig frá samningi þessum. Það skal tilkynna vörsluaðila úrsögn sína sem tilkynnir öllum öðrum aðildarríkjum um hana. Tilkynningin getur innihaldið skýringu á ástæðum úrsagnar þess. Tilkynning um úrsögn tekur gildi níutíu dögum eftir að vörsluaðili veitir tilkynningunni viðtöku, nema önnur dagsetning síðar sé tilgreind í tilkynningunni um úrsögn.
3. Ekkert ríki er, sakir úrsagnar sinnar, leyst undan skuldbindingum sínum sem stofnuðust vegna samnings þessa á þeim tíma þegar það var aðili að honum, þ.m.t. fjárskuldbindingar sem það kann að hafa undirgengist.

25. gr.

Fyrirvarar.

1. Sérhverju ríki er heimilt, samhliða undirritun, fullgildinguna, staðfestinguna, samþykki eða aðild, að gera fyrirvara, enda gangi þeir ekki gegn markmiði og tilgangi samnings þessa.
2. Ríki er heimilt að draga fyrirvara sína til baka hvenær sem er með tilkynningu þess efnis til vörsluaðila.

26. gr.

Tengsl við aðra alþjóðasamninga.

1. Framkvæmd samnings þessa hefur engin áhrif á skuldbindingar sem aðildarríki undirgangast að því er varðar gildandi eða komandi alþjóðasamninga, sem þau eiga aðild að, samræmist þeir samningar samningi þessum.
2. Eigi skal vitna til samnings þessa sem forsendu fyrir því að ógilda samninga um varnarsamstarf sem ríki, sem eiga aðild að samningi þessum, gera sín á milli.

27. gr.

Vörsluaðili.

Aðalframkvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna er vörsluaðili samnings þessa.

28. gr.

Gildir textar.

Frumgerð samnings þessa skal afhenda aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til vörslu, en textar hennar á arabísku, ensku, frönsku, kínversku, rússnesku og spænsku eru jafngildir.

GJÖRT Í NEW YORK, annan dag apríl, tvö þúsund og þrettán.

THE ARMS TRADE TREATY

Preamble

The States Parties to this Treaty,

Guided by the purposes and principles of the Charter of the United Nations,

Recalling Article 26 of the Charter of the United Nations which seeks to promote the establishment and maintenance of international peace and security with the least diversion for armaments of the world's human and economic resources,

Underlining the need to prevent and eradicate the illicit trade in conventional arms and to prevent their diversion to the illicit market, or for unauthorized end use and end users, including in the commission of terrorist acts,

Recognizing the legitimate political, security, economic and commercial interests of States in the international trade in conventional arms,

Reaffirming the sovereign right of any State to regulate and control conventional arms exclusively within its territory, pursuant to its own legal or constitutional system,

Acknowledging that peace and security, development and human rights are pillars of the United Nations system and foundations for collective security and recognizing that development, peace and security and human rights are interlinked and mutually reinforcing,

Recalling the United Nations Disarmament Commission Guidelines for international arms transfers in the context of General Assembly resolution 46/36H of 6 December 1991,

Noting the contribution made by the United Nations Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects, as well as the Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, and the International Instrument to Enable States to Identify and Trace, in a Timely and Reliable Manner, Illicit Small Arms and Light Weapons,

Recognizing the security, social, economic and humanitarian consequences of the illicit and unregulated trade in conventional arms,

Bearing in mind that civilians, particularly women and children, account for the vast majority of those adversely affected by armed conflict and armed violence,

Recognizing also the challenges faced by victims of armed conflict and their need for adequate care, rehabilitation and social and economic inclusion,

Emphasizing that nothing in this Treaty prevents States from maintaining and adopting additional effective measures to further the object and purpose of this Treaty,

Mindful of the legitimate trade and lawful ownership, and use of certain conventional arms for recreational, cultural, historical, and sporting activities, where such trade, ownership and use are permitted or protected by law,

Mindful also of the role regional organizations can play in assisting States Parties, upon request, in implementing this Treaty,

Recognizing the voluntary and active role that civil society, including nongovernmental organizations, and industry, can play in raising awareness of the object and purpose of this Treaty, and in supporting its implementation,

Acknowledging that regulation of the international trade in conventional arms and preventing their diversion should not hamper international cooperation and legitimate trade in materiel, equipment and technology for peaceful purposes,

Emphasizing the desirability of achieving universal adherence to this Treaty,
Determined to act in accordance with the following principles;

Principles

- The inherent right of all States to individual or collective self-defence as recognized in Article 51 of the Charter of the United Nations;
- The settlement of international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered in accordance with Article 2 (3) of the Charter of the United Nations;
- Refraining in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations in accordance with Article 2 (4) of the Charter of the United Nations;
- Non-intervention in matters which are essentially within the domestic jurisdiction of any State in accordance with Article 2 (7) of the Charter of the United Nations;
- Respecting and ensuring respect for international humanitarian law in accordance with, inter alia, the Geneva Conventions of 1949, and respecting and ensuring respect for human rights in accordance with, inter alia, the Charter of the United Nations and the Universal Declaration of Human Rights;
- The responsibility of all States, in accordance with their respective international obligations, to effectively regulate the international trade in conventional arms, and to prevent their diversion, as well as the primary responsibility of all States in establishing and implementing their respective national control systems;
- The respect for the legitimate interests of States to acquire conventional arms to exercise their right to self-defence and for peacekeeping operations; and to produce, export, import and transfer conventional arms;
- Implementing this Treaty in a consistent, objective and non-discriminatory manner,

Have agreed as follows:

Article 1
Object and Purpose

The object of this Treaty is to:

- Establish the highest possible common international standards for regulating or improving the regulation of the international trade in conventional arms;
 - Prevent and eradicate the illicit trade in conventional arms and prevent their diversion;
- for the purpose of:
- Contributing to international and regional peace, security and stability;
 - Reducing human suffering;
 - Promoting cooperation, transparency and responsible action by States Parties in the international trade in conventional arms, thereby building confidence among States Parties.

Article 2
Scope

1. This Treaty shall apply to all conventional arms within the following categories:
 - a) Battle tanks;
 - b) Armoured combat vehicles;
 - c) Large-calibre artillery systems;
 - d) Combat aircraft;

- e) Attack helicopters;
 - f) Warships;
 - g) Missiles and missile launchers; and
 - h) Small arms and light weapons.
2. For the purposes of this Treaty, the activities of the international trade comprise export, import, transit, trans-shipment and brokering, hereafter referred to as “transfer”.
 3. This Treaty shall not apply to the international movement of conventional arms by, or on behalf of, a State Party for its use provided that the conventional arms remain under that State Party’s ownership.

Article 3

Ammunition/Munitions

Each State Party shall establish and maintain a national control system to regulate the export of ammunition/munitions fired, launched or delivered by the conventional arms covered under Article 2 (1), and shall apply the provisions of Article 6 and Article 7 prior to authorizing the export of such ammunition/munitions.

Article 4

Parts and Components

Each State Party shall establish and maintain a national control system to regulate the export of parts and components where the export is in a form that provides the capability to assemble the conventional arms covered under Article 2(1) and shall apply the provisions of Article 6 and Article 7 prior to authorizing the export of such parts and components.

Article 5

General Implementation

1. Each State Party shall implement this Treaty in a consistent, objective and non-discriminatory manner, bearing in mind the principles referred to in this Treaty.
2. Each State Party shall establish and maintain a national control system, including a national control list, in order to implement the provisions of this Treaty.
3. Each State Party is encouraged to apply the provisions of this Treaty to the broadest range of conventional arms. National definitions of any of the categories covered under Article 2 (1) (a)-(g) shall not cover less than the descriptions used in the United Nations Register of Conventional Arms at the time of entry into force of this Treaty. For the category covered under Article 2 (1) (h), national definitions shall not cover less than the descriptions used in relevant United Nations instruments at the time of entry into force of this Treaty.
4. Each State Party, pursuant to its national laws, shall provide its national control list to the Secretariat, which shall make it available to other States Parties. States Parties are encouraged to make their control lists publicly available.
5. Each State Party shall take measures necessary to implement the provisions of this Treaty and shall designate competent national authorities in order to have an effective and transparent national control system regulating the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) and of items covered under Article 3 and Article 4.
6. Each State Party shall designate one or more national points of contact to exchange information on matters related to the implementation of this Treaty. Each State Party shall notify the Secretariat, established under Article 18, of its national point(s) of contact and keep the information updated.

Article 6

Prohibitions

1. State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if the transfer would violate its obligations under

measures adopted by the United Nations Security Council acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, in particular arms embargoes.

2. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if the transfer would violate its relevant international obligations under international agreements to which it is a Party, in particular those relating to the transfer of, or illicit trafficking in, conventional arms.
3. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if it has knowledge at the time of authorization that the arms or items would be used in the commission of genocide, crimes against humanity, grave breaches of the Geneva Conventions of 1949, attacks directed against civilian objects or civilians protected as such, or other war crimes as defined by international agreements to which it is a Party.

Article 7

Export and Export Assessment

1. If the export is not prohibited under Article 6, each exporting State Party, prior to authorization of the export of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, under its jurisdiction and pursuant to its national control system, shall, in an objective and non-discriminatory manner, taking into account relevant factors, including information provided by the importing State in accordance with Article 8 (1), assess the potential that the conventional arms or items:
 - a) would contribute to or undermine peace and security;
 - b) could be used to:
 - i. commit or facilitate a serious violation of international humanitarian law;
 - ii. commit or facilitate a serious violation of international human rights law;
 - iii. commit or facilitate an act constituting an offence under international conventions or protocols relating to terrorism to which the exporting State is a Party; or
 - iv. commit or facilitate an act constituting an offence under international conventions or protocols relating to transnational organized crime to which the exporting State is a Party.
2. The exporting State Party shall also consider whether there are measures that could be undertaken to mitigate risks identified in (a) or (b) in paragraph 1, such as confidence-building measures or jointly developed and agreed programmes by the exporting and importing States.
3. If, after conducting this assessment and considering available mitigating measures, the exporting State Party determines that there is an overriding risk of any of the negative consequences in paragraph 1, the exporting State Party shall not authorize the export.
4. The exporting State Party, in making this assessment, shall take into account the risk of the conventional arms covered under Article 2 (1) or of the items covered under Article 3 or Article 4 being used to commit or facilitate serious acts of gender based violence or serious acts of violence against women and children.
5. Each exporting State Party shall take measures to ensure that all authorizations for the export of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4 are detailed and issued prior to the export.
6. Each exporting State Party shall make available appropriate information about the authorization in question, upon request, to the importing State Party and to the transit or trans-shipment States Parties, subject to its national laws, practices or policies.
7. If, after an authorization has been granted, an exporting State Party becomes aware of new relevant information, it is encouraged to reassess the authorization after consultations, if appropriate, with the importing State.

Article 8

Import

1. Each importing State Party shall take measures to ensure that appropriate and relevant information is provided, upon request, pursuant to its national laws, to the exporting State Party, to assist the

exporting State Party in conducting its national export assessment under Article 7. Such measures may include end use or end user documentation.

2. Each importing State Party shall take measures that will allow it to regulate, where necessary, imports under its jurisdiction of conventional arms covered under Article 2 (1). Such measures may include import systems.
3. Each importing State Party may request information from the exporting State Party concerning any pending or actual export authorizations where the importing State Party is the country of final destination.

Article 9

Transit or trans-shipment

Each State Party shall take appropriate measures to regulate, where necessary and feasible, the transit or trans-shipment under its jurisdiction of conventional arms covered under Article 2 (1) through its territory in accordance with relevant international law.

Article 10

Brokering

Each State Party shall take measures, pursuant to its national laws, to regulate brokering taking place under its jurisdiction for conventional arms covered under Article 2 (1). Such measures may include requiring brokers to register or obtain written authorization before engaging in brokering.

Article 11

Diversion

1. Each State Party involved in the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) shall take measures to prevent their diversion.
2. The exporting State Party shall seek to prevent the diversion of the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) through its national control system, established in accordance with Article 5 (2), by assessing the risk of diversion of the export and considering the establishment of mitigation measures such as confidence-building measures or jointly developed and agreed programmes by the exporting and importing States. Other prevention measures may include, where appropriate: examining parties involved in the export, requiring additional documentation, certificates, assurances, not authorizing the export or other appropriate measures.
3. Importing, transit, trans-shipment and exporting States Parties shall cooperate and exchange information, pursuant to their national laws, where appropriate and feasible, in order to mitigate the risk of diversion of the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1).
4. If a State Party detects a diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1), the State Party shall take appropriate measures, pursuant to its national laws and in accordance with international law, to address such diversion. Such measures may include alerting potentially affected States Parties, examining diverted shipments of such conventional arms covered under Article 2 (1), and taking follow-up measures through investigation and law enforcement.
5. In order to better comprehend and prevent the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1), States Parties are encouraged to share relevant information with one another on effective measures to address diversion. Such information may include information on illicit activities including corruption, international trafficking routes, illicit brokers, sources of illicit supply, methods of concealment, common points of dispatch, or destinations used by organized groups engaged in diversion.
6. States Parties are encouraged to report to other States Parties, through the Secretariat, on measures taken in addressing the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1).

Article 12

Record keeping

1. Each State Party shall maintain national records, pursuant to its national laws and regulations, of its issuance of export authorizations or its actual exports of the conventional arms covered under Article 2 (1).
2. Each State Party is encouraged to maintain records of conventional arms covered under Article 2 (1) that are transferred to its territory as the final destination or that are authorized to transit or trans-ship territory under its jurisdiction.
3. Each State Party is encouraged to include in those records: the quantity, value, model/type, authorized international transfers of conventional arms covered under Article 2 (1), conventional arms actually transferred, details of exporting State(s), importing State(s), transit and trans-shipment State(s), and end users, as appropriate.
4. Records shall be kept for a minimum of ten years.

Article 13

Reporting

1. Each State Party shall, within the first year after entry into force of this Treaty for that State Party, in accordance with Article 22, provide an initial report to the Secretariat of measures undertaken in order to implement this Treaty, including national laws, national control lists and other regulations and administrative measures. Each State Party shall report to the Secretariat on any new measures undertaken in order to implement this Treaty, when appropriate. Reports shall be made available, and distributed to States Parties by the Secretariat.
2. States Parties are encouraged to report to other States Parties, through the Secretariat, information on measures taken that have been proven effective in addressing the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1).
3. Each State Party shall submit annually to the Secretariat by 31 May a report for the preceding calendar year concerning authorized or actual exports and imports of conventional arms covered under Article 2 (1). Reports shall be made available, and distributed to States Parties by the Secretariat. The report submitted to the Secretariat may contain the same information submitted by the State Party to relevant United Nations frameworks, including the United Nations Register of Conventional Arms. Reports may exclude commercially sensitive or national security information.

Article 14

Enforcement

Each State Party shall take appropriate measures to enforce national laws and regulations that implement the provisions of this Treaty.

Article 15

International Cooperation

1. States Parties shall cooperate with each other, consistent with their respective security interests and national laws, to effectively implement this Treaty.
2. States Parties are encouraged to facilitate international cooperation, including exchanging information on matters of mutual interest regarding the implementation and application of this Treaty pursuant to their respective security interests and national laws.
3. States Parties are encouraged to consult on matters of mutual interest and to share information, as appropriate, to support the implementation of this Treaty.
4. States Parties are encouraged to cooperate, pursuant to their national laws, in order to assist national implementation of the provisions of this Treaty, including through sharing information regarding illicit activities and actors and in order to prevent and eradicate diversion of conventional arms covered under Article 2 (1).

5. States Parties shall, where jointly agreed and consistent with their national laws, afford one another the widest measure of assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to violations of national measures established pursuant to this Treaty.
6. States Parties are encouraged to take national measures and to cooperate with each other to prevent the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) becoming subject to corrupt practices.
7. States Parties are encouraged to exchange experience and information on lessons learned in relation to any aspect of this Treaty.

Article 16

International Assistance

1. In implementing this Treaty, each State Party may seek assistance including legal or legislative assistance, institutional capacity-building, and technical, material or financial assistance. Such assistance may include stockpile management, disarmament, demobilization and reintegration programmes, model legislation, and effective practices for implementation. Each State Party in a position to do so shall provide such assistance, upon request.
2. Each State Party may request, offer or receive assistance through, inter alia, the United Nations, international, regional, subregional or national organizations, on-governmental organizations, or on a bilateral basis.
3. A voluntary trust fund shall be established by States Parties to assist requesting States Parties requiring international assistance to implement this Treaty. Each State Party is encouraged to contribute resources to the fund.

Article 17

Conference of States Parties

1. A Conference of States Parties shall be convened by the provisional Secretariat, established under Article 18, no later than one year following the entry into force of this Treaty and thereafter at such other times as may be decided by the Conference of States Parties.
2. The Conference of States Parties shall adopt by consensus its rules of procedure at its first session.
3. The Conference of States Parties shall adopt financial rules for itself as well as governing the funding of any subsidiary bodies it may establish as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat. At each ordinary session, it shall adopt a budget for the financial period until the next ordinary session.
4. The Conference of States Parties shall:
 - a) Review the implementation of this Treaty, including developments in the field of conventional arms;
 - b) Consider and adopt recommendations regarding the implementation and operation of this Treaty, in particular the promotion of its universality;
 - c) Consider amendments to this Treaty in accordance with Article 20;
 - d) Consider issues arising from the interpretation of this Treaty;
 - e) Consider and decide the tasks and budget of the Secretariat;
 - f) Consider the establishment of any subsidiary bodies as may be necessary to improve the functioning of this Treaty; and
 - g) Perform any other function consistent with this Treaty.
5. Extraordinary meetings of the Conference of States Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference of States Parties, or at the written request of any State Party provided that this request is supported by at least two-thirds of the States Parties.

Article 18

Secretariat

1. This Treaty hereby establishes a Secretariat to assist States Parties in the effective implementation of this Treaty. Pending the first meeting of the Conference of States Parties, a provisional Secretariat will be responsible for the administrative functions covered under this Treaty.

2. The Secretariat shall be adequately staffed. Staff shall have the necessary expertise to ensure that the Secretariat can effectively undertake the responsibilities described in paragraph 3.
3. The Secretariat shall be responsible to States Parties. Within a minimized structure, the Secretariat shall undertake the following responsibilities:
 - a) Receive, make available and distribute the reports as mandated by this Treaty;
 - b) Maintain and make available to States Parties the list of national points of contact;
 - c) Facilitate the matching of offers of and requests for assistance for Treaty implementation and promote international cooperation as requested;
 - d) Facilitate the work of the Conference of States Parties, including making arrangements and providing the necessary services for meetings under this Treaty; and
 - e) Perform other duties as decided by the Conferences of States Parties.

Article 19

Dispute Settlement

1. States Parties shall consult and, by mutual consent, cooperate to pursue settlement of any dispute that may arise between them with regard to the interpretation or application of this Treaty including through negotiations, mediation, conciliation, judicial settlement or other peaceful means.
2. States Parties may pursue, by mutual consent, arbitration to settle any dispute between them, regarding issues concerning the interpretation or application of this Treaty.

Article 20

Amendments

1. Six years after the entry into force of this Treaty, any State Party may propose an amendment to this Treaty. Thereafter, proposed amendments may only be considered by the Conference of States Parties every three years.
2. Any proposal to amend this Treaty shall be submitted in writing to the Secretariat, which shall circulate the proposal to all States Parties, not less than 180 days before the next meeting of the Conference of States Parties at which amendments may be considered pursuant to paragraph 1. The amendment shall be considered at the next Conference of States Parties at which amendments may be considered pursuant to paragraph 1 if, no later than 120 days after its circulation by the Secretariat, a majority of States Parties notify the Secretariat that they support consideration of the proposal.
3. The States Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall, as a last resort, be adopted by a three-quarters majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of States Parties. For the purposes of this Article, States Parties present and voting means States Parties present and casting an affirmative or negative vote. The Depositary shall communicate any adopted amendment to all States Parties.
4. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for each State Party that has deposited its instrument of acceptance for that amendment, ninety days following the date of deposit with the Depositary of the instruments of acceptance by a majority of the number of States Parties at the time of the adoption of the amendment. Thereafter, it shall enter into force for any remaining State Party ninety days following the date of deposit of its instrument of acceptance for that amendment.

Article 21

Signature, Ratification, Acceptance, Approval or Accession

1. This Treaty shall be open for signature at the United Nations Headquarters in New York by all States from 3 June 2013 until its entry into force.
2. This Treaty is subject to ratification, acceptance or approval by each signatory State.
3. Following its entry into force, this Treaty shall be open for accession by any State that has not signed the Treaty.

4. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

Article 22

Entry into Force

1. This Treaty shall enter into force ninety days following the date of the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance or approval with the Depositary.
2. For any State that deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession subsequent to the entry into force of this Treaty, this Treaty shall enter into force for that State ninety days following the date of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 23

Provisional Application

Any State may at the time of signature or the deposit of instrument of its of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will apply provisionally Article 6 and Article 7 pending the entry into force of this Treaty for that State.

Article 24

Duration and Withdrawal

1. This Treaty shall be of unlimited duration.
2. Each State Party shall, in exercising its national sovereignty, have the right to withdraw from this Treaty. It shall give notification of such withdrawal to the Depositary, which shall notify all other States Parties. The notification of withdrawal may include an explanation of the reasons for its withdrawal. The notice of withdrawal shall take effect ninety days after the receipt of the notification of withdrawal by the Depositary, unless the notification of withdrawal specifies a later date.
3. A State shall not be discharged, by reason of its withdrawal, from the obligations arising from this Treaty while it was a Party to this Treaty, including any financial obligations that it may have accrued.

Article 25

Reservations

1. At the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, each State may formulate reservations, unless the reservations are incompatible with the object and purpose of this Treaty.
2. A State Party may withdraw its reservation at any time by notification to this effect addressed to the Depositary.

Article 26

Relationship with other international agreements

1. The implementation of this Treaty shall not prejudice obligations undertaken by States Parties with regard to existing or future international agreements, to which they are parties, where those obligations are consistent with this Treaty.
2. This Treaty shall not be cited as grounds for voiding defence cooperation agreements concluded between States Parties to this Treaty.

Article 27

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Treaty.

Article 28
Authentic Texts

The original text of this Treaty, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

DONE AT NEW YORK, this second day of April, two thousand and thirteen.

C-deild – Útgáfud.: 12. október 2021